

SOCIETATEA CIVILĂ DE AVOCAȚI „MIHNEA STOICA ȘI ASOCIAȚII”

Înființată prin Decizia Baroului București nr.1335 din 13 iulie 2010
Sediul Profesional: Bulevardul I.C.Brătianu, Numărul 39, Blocul P6,
Scara 2, Apartamentul 32, Sectorul 3, București 030173
Telefon/Fax: +4021.313.5649 E-mail: contact@nssa.ro

Către,

Curtea de Apel București,

Stimate Doamnă Președinte,

Subsemnatul **Victor Gabriel CIUTACU**, domiciliat în București, str., Sector ..., CNP 1....., **prin avocat Ingrid Luciana MOCANU**, având domiciliul ales în vederea comunicării tuturor actelor la SCA “Mihnea Stoica si Asociatii”, Bucuresti Sectorul, Bulevardul în temeiul art. 1 și art. 16 din Legea nr. 554/2004, a contenciosului administrativ, formulez prezenta

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

a **Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție**, cu sediul în București, Bulevardul Libertății nr. 12, Sector 5, cod poștal 050706 și a numitului **Lazăr Augustin**, cu locul de citare la locul de muncă, București, Bulevardul Libertății nr. 12, Sector 5, cod poștal 050706

prin care solicit

1. obligarea **Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție** să îmi comunice, sub sancțiunea amenzilor civile răspuns la solicitarea de a mi se comunica o copie a Ordonanței pronunțate în dosarul nr. 1/P/2017 al acestui parchet;
2. obligarea instituției, în solidar cu pârâtul de rang 2, **Lazăr Augustin**, pe care o conduce, **Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție**, la plata unor daune morale de 100.000 euro pentru pasivitatea în care instituția, dar și pârâtul persoană fizică au rămas.

A. Referitor la solicitarea de la pct. 1, precizez că la 18.12.2017, luând la cunoștință din mass-media despre împrejurarea că Secția de Urmărire Penală și Criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a pronunțat o soluție în dosarul nr. 1/P/2017, am solicitat să îmi fie transmisă o copie a soluției pronunțate în acest dosar, în care am avut calitatea de martor.

La 22.12.2017, sub numărul 1856/VIII-3/2017, am primit un răspuns în sensul că: *“prin ordonanța din data de 17 noiembrie 2017, în temeiul art. 315 alin. 1 lit. b, raportat la art. 16 lit. a din Codul de procedură penală, s-a dispus clasarea cauzei având ca obiect faptele sesizate din oficiu la data 4 ianuarie 2017, pentru care a fost începută urmărirea penală in rem sub aspectul infracțiunii prev. de art. 297 Cod penal, constând în încălcarea dispozițiilor Codului de procedură penală anterior (art. 306 – 307) privind secretul deliberării în dosarul denumit de mass-media ”Dosarul ICA”.*

Acest răspuns **reprezintă un refuz nejustificat de soluționare** a cererii mele, întrucât nu mi s-a răspuns la solicitarea transmisă către această instituție și nici nu mi s-a motivat refuzul de a-mi fi comunicat un răspuns.

La aceeași dată, 22.12.2017, am solicitat expres a-mi fi comunicată o copie a ordonanței procurorului pronunțată în acest dosar. Nu mi s-a comunicat niciun răspuns la această precizare, ceea ce reprezintă **lipsa totală a răspunsului**.

Potrivit art. 2 lit i) din Lege: *”refuzul nejustificat de a soluționa o cerere”* reprezintă o *”exprimare explicită, cu exces de putere, a voinței de a nu rezolva cererea unei persoane;*

Or, refuzul explicit, comunicat la data de 22 decembrie 2017, prin care mi se transmite doar care a fost soluția pronunțată în dosarul nr. 1/P/2017, fără însă a mi se pune la dispoziție, astfel cum solicitasem, o copie a Ordonanței pronunțate în acest dosar, și fără a-mi se transmite care este motivul refuzului, reprezintă *”refuz nejustificat de a soluționa o cerere”*, potrivit acestui text de lege. Aceasta deoarece cu exces de putere autoritatea emitentă a înțeles să refuze solicitarea mea, fără a-mi transmite și motivele acestui refuz.

De asemenea, potrivit art. 2 lit. h) din Lege: *”h) nesoluționare în termenul legal a unei cereri - faptul de a nu răspunde solicitantului în termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii, dacă prin lege nu se prevede alt termen;*”.

Or, lipsa oricărui răspuns la precizarea mea că **nu natura soluției** pronunțate era ceea ce am solicitat de la autoritatea emitentă, ci o copie a ordonanței pronunțate, reprezintă nesoluționare la termen a unei cereri.

Precizez că interesul formulării solicitării există, deoarece în această cauză am avut calitatea de martor atât eu, cât și un număr foarte mare de colegi jurnaliști ai trustului de presă din care fac parte.

Mai mult, pe lângă interesul extrem de ridicat al publicului referitor la obiectul dosarului denumit de mass-media ”Dosarul ICA” există un interes public și în a se afla argumentele pentru care s-a pronunțat această soluție, dar și în a se contesta

soluția pronunțată, pentru argumente sau cu probe suplimentare.

Astfel, dacă s-a apreciat că jurnaliștii postului România TV cunosc împrejurări relevante despre situația de fapt din acest dosar și s-a dispus citirea lor în calitate de martor, atunci există un interes am meu, atât direct, dar și de factură publică, în a afla ce a lipsit din probatoriul administrat pentru a se dispune o altă soluție și poate, a completa acest probatoriu în mod corespunzător.

De asemenea, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție reprezintă o autoritate publică în sensul Legii, astfel că **trebuie să motiveze orice refuz de a soluționa o cerere**. Or, se poate constata cu ușurință că fraza care mi-a fost comunicată sub nr. 1856/VIII-3/2017 **nu conține nicio motivare** în acest sens.

Întrucât nu am primit răspuns la solicitarea mea, am formulat plângere prealabilă împotriva refuzului nejustificat de comunicare a răspunsului, dar nici la această plângere prealabilă nu am primit niciun răspuns.

Față de aceste aspecte, vă rog, onorata instanță, să admiteți cererea astfel cum a fost formulată și să obligați autoritatea emitentă să formuleze răspuns solicitării mele, respectiv să îmi comunice o copie a ordonanței pronunțate în dosarul nr. 1/P/2017 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau să formuleze un răspuns motivat acestei cereri.

B. Referitor la al doilea petiț din cererea de chemare în judecată, precizez că daunele morale solicitate, sunt determinate de refuzul de a-mi comunica ordonanța solicitată, care mi-a produs un prejudiciu moral, pentru motivele pe care le voi menționa în continuare.

Astfel, având în vedere calitatea mea de jurnalist, am fost târât la sediul unității de parchet pârâte, unde am fost audiat în mod agresiv, cu întrebări străine de obiectul anunțat al cauzei, împreună cu colegii mei, jurnaliști sau angajați în diferite funcții la același post de televiziune.

Audierile tuturor jurnaliștilor au fost de natură a arunca o umbră de îndoială asupra onorabilității noastre, în spațiul public lansându-se chiar speculația că noi, jurnaliștii trustului din care fac parte, am putea face chiar obiectul acestui dosar, deși el se referea la "cauza ICA", care a avut în vedere un alt patron de televiziune, pe domnul Dan Voiculescu.

Or, perindarea tuturor jurnaliștilor România TV pe la sediul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, dublată de împrejurarea că mi se refuză comunicarea ordonanței de clasare pronunțată în acest dosar, la care se adaugă împrejurarea că dosarul viza situația unui patron de televiziune și condamnarea sa, au fost de natură a-mi afecta prestigiul profesional, a-mi leza reputația, fiind de natură a pune la îndoială onorabilitatea mea, ca jurnalist la un trust TV.

Aceste împrejurări, dublate de refuzul nejustificat de a-mi comunica ordonanța de clasare, din care ar rezulta că nu am săvârșit vreo faptă reprobabilă, sunt de natură a denigra profesia din care fac parte, sugerându-se în mentalul public că, în realitate, jurnaliștii trustului din care fac parte, inclusiv eu, am avea ceva de ascuns, de natură infracțională, ce ar putea forma obiectul unor dosare penale. Or, clasarea cauzei, ținută secretă, reprezintă o modalitate de confirmare a acestor "acuzatii" ce au fost formulate de alte organe de presă.

Astfel, prin modalitatea în care cei doi pârâți au procedat, s-a instigat la o lipsă de încredere a publicului în jurnaliștii acestui trust de televiziune, inclusiv în persoana mea. Or, este binecunoscută împrejurarea că jurnaliștii, pentru a avea rating, trebuie să se bucure de încrederea publicului, iar orice decredibilizare a jurnalistului de organele statale poate atrage o antipatie populară, urmată de scăderea ratingului și implicit a veniturilor acelei televiziuni, dar și a jurnalistului respectiv.

Așadar, daunele morale solicitate au și un rol preventiv, descurajator, pentru ca pentru viitor, atunci când cercetarea penală va viza jurnaliști, aceasta să nu conțină elemente oculte, nepublice, ci să poată fi dată publicității, pentru ca încrederea publicului în acel jurnalist să nu poată fi zdruncinată de organismele statale, prin acțiuni subversive și abuzive, de natură a umbri onorabilitatea și prestigiului jurnalistului.

Chemarea în judecată a persoanei fizice, numitul Lazăr Augustin, are ca temei dispozițiile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, a contenciosului administrativ, potrivit căruia: ”Cererile în justiție prevăzute de prezenta lege pot fi formulate și **personal** împotriva persoanei care a contribuit la elaborarea, emiterea sau încheierea actului ori, după caz, care **se face vinovată de refuzul de a rezolva cererea referitoare** la un drept subiectiv sau la un interes legitim, dacă se solicită plata unor despăgubiri pentru prejudiciul cauzat ori pentru întârziere. În cazul în care acțiunea se admite, persoana respectivă poate fi obligată la plata despăgubirilor, **solidar cu autoritatea publică pârâtă.**”

Pentru aceste motive, vă solicit admiterea și a acestui capăt de cerere și obligarea celor doi pârâți, în solidar, la plata unor daune morale de 100.000 de euro.

Depun prezenta în trei exemplare, însoțită de înscrisurile la care am făcut referire în cuprinsul prezentei cereri, în trei exemplare.

Cu deosebită consideratie,

Victor Gabriel CIUTACU

prin avocat Ingrid Luciana MOCANU

Domnului Președinte al Curții de Apel București